

kollegium med alle de gode Egenstaber, det har, og al den Fortjeneste, det i Virkeligheden har af Landets Udvikling i den Henseende, ikke er nogen hensigtsmæssig Indretning, i det mindste ikke i alle Henseender hensigtsmæssig som øverste Bestyrelse af Medicinalvæsenet, og navnlig har man været enig om at anfse den Omstændighed, at Sundhedskollegiet bestaar af et stort Antal Medlemmer, som tidligere alle vare ulønnede, og af hvilke nu kun Dekanus er lønnet og lønnet saaledes, at det ikke kan være hans ubelukkende Livsvirksomhed at være Dekanus i Sundhedskollegiet, som ikke har været hensigtsmæssig, naar Hensyn tages til Raadets administrative Virksomhed. Selv om dets Sammensætning af et stort Antal Medlemmer kunde være tilfredsstillende, hvor Spørgsmaalet er om den responderende Virksomhed, maa jeg ogsaa her bemærke, at et alt for stort Antal Medlemmer, og navnlig ulønnede Medlemmer, ligeledes fører til, at Sagerne fremmes for langsomt. Selv om man altsaa med Hensyn til den responderende Virksomhed vilde anfse Sundhedskollegiets hidtilværende Organisation for nogenlunde tilfredsstillende, har man fra alle sagkyndiges Side været enig om, at for saa vidt Sundhedskollegiets Virksomhed paa flere andre Omraader angaar, var den ikke fyldestgørende. Der har til forskjellige Tider gjort sig forskellige Meninger gældende, og det har en lang Tid været den almindelige Mening i Lægestanden, støttet af flere af dens mest fremragende Repræsentanter, at man skulde tilstræbe en almindelig Ordning af den medicinale Styrelse, som lignede den, man i øvrigt har tilstræbt i Statsstyrelsen, idet man ikke længere skulde have et Kollegium til at forestaa Medicinalvæsenet, men en enkelt Mand, ligesom man ogsaa tidligere gif over fra Kollegiestyrelse til Ministerstyrelse; man har derfor ment, at den administrerende Del af Sundhedskollegiets Virksomhed skulde lægges i Hænderne paa en enkelt Mand, Medicinaldirektøren. Det var en Tid lang den herskende Anskuelse, og man havde i den Henseende dels hentet sit Forbillede fra Slesvig, hvor en saadan Ordning var indført, dels ogsaa fra Norge, hvor noget lignende har fundet Sted. Denne Anskuelse er imidlertid allerede for en Række af Aar siden forladt, idet man fra sagkyndig Side i den sidste Tid, jeg kan gerne sige i de sidste 15 Aar, har været enig om, at en saadan Ordning ikke vilde have været tilfredsstillende under Lægevidenskabens nuværende Udvikling, da det ikke vilde være muligt at faa en enkelt Mand, som vilde kunne fyldestgøre fuldt ud, paa Grund af den store Mængde Specialiteter, hvori

Lægevidenskabens nu har forgrenet sig og paa Grund af den store Mængde Specialiteter, som forlanges paa dette Gebet. Derfor er man kommen bort fra at lægge hele den administrerende Myndighed i en Enkeltmands Hænder, og har ment, at det var nødvendigt at stille nogle Mænd ved Siden af ham, som kunde supplere med den nødvendige Sagkundskab paa enkelte Omraader. Dertil kommer ogsaa, at man fra Lægestandens Side mulig har ment, at det var alt for stor en Magt over for det personelle at lægge i en enkelt Mand's Hænder, idet man er gaaet ud fra, at Justitsministeren med Hensyn til de personelle Spørgsmaal vil gaa efter den øverste medicinale Bestyrelses Indstillinger og Forslag, hvilket selvfølgelig ogsaa er Meningen. Man har derfor ment, at det ikke var tilstrækkeligt at have en enkelt Medicinaldirektør til at forestaa det administrative, men at der maatte stilles et Par Mænd ved Siden af ham. Det er denne Tanke, dette Forslag søger at ramme, idet der, som det vil ses, ved Siden af Medicinaldirektøren, der tænkes lønnet saaledes, at han uden for dette Hverv ikke maa have nogen privat Praksis, stilles to Mænd, som man kalder Medicinalraader, eller hvad man ellers vil kalde dem — Navnet er jo ligegyldigt — som skulde være hans stadige Medarbejdere. Af dem skulde navnlig kunne fordres en daglig Tilstedeværelse paa det Kontor, som skulde oprettes, og hvor Direktøren ligesom en Departementschef eller en anden ministeriel Embedsmand som Regel skal være til Stede enkelte Timer hver Dag. Man har ved Siden deraf ment, at naar man kom til den responderende Virksomhed, var det nødvendigt at forstærke den øverste Sundhedsautoritet med nogle Sagmænd, som altsaa ikke skulde tænkes at deltage i den daglige Administration, men som skulde tilkaldes, naar en saadan responderende Virksomhed skulde udøves, og disse tre sagkyndige Specialister, om man vil kalde dem saa, skulde dels være en Mand, der var kyndig i Psykiatri, dels en Mand, der var kyndig i Fødselsvidenskabens og endelig en Kirurg, fordi de fleste legal-medicinelle Spørgsmaal, som komme til Sundhedskollegiets korresponderende Virksomhed, falde ind under en af disse Virksomheder. Det vil i Reglen enten være Spørgsmaal om en tvivlsom Sundhedstilstand og som saadan falde ind under Psykiatriens Omraade, eller et Spørgsmaal om Svangerskabsstidens Længde o. s. v. Af den Slags Spørgsmaal forekommer der en Mængde i Alimentations- og lignende Sager. Til disse Spørgsmaal kræves der jo en Mand, der er kyndig i Fødsels-